

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 8. Gesta apud Vrvaicenses narrantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

*Augustini
Conterras pe-
riculum.*

*Araricano-
rum perver-
sum consi-
lium.*

*Josephus Ca-
taldinus vix
necem eva-
sit.*

*Et Petrus
Romero.*

Conterras in Sanctæ Annæ oppido, à feroci Casiquio, his suspicionibus depravato, intentatam mortem vix evasit. Didacus Alfarus Tapensia oppida pro munere inspiciens, & Neophytos ad vertendum solum metu novæ depopulationis animans, à plerisque amicis quidem auditus est; sed Araricani, amore patriæ sanum consilium deestantes, stolidè responderunt, Mamalucis tradituros se potius, quam ad Urvaicam transmigrarent. Dicto addidèrè perveraciam, multis ad latibula dilapsis, ausisque altare portatile, & Sacrificii conficiendi instrumenta omnia, quibus Didacus Alfarus in desertis locis utebatur, per insidias furibundè diripere, direptaque sacrilegè inter se dividere. Alia de causa Josephum Cataldinum Sancti Josephi colonie Dux tantum non oppressit. Is jam Christianus pro pellice fovebat mulierem, quæ legis Divinæ amore percita, & turpitudinem exosa, Cataldino admittente, alteri Neophyto legitime desponsata est, tanta cum indignatione spurci Ducis, ut fremens frendensque, tractâ in partes numerosâ clientum manu, ostentatis armis Cataldino minari necem ausus fuerit. Quam ille sic sprexit, ut flexis genibus nudaret pectus, vulnus excepturus potius, quam à proposito desisteret. Et quia idem Petro Romero, eodem ferme successu, minax etiam fuerat, operâ Sociorum fidurumque Neophytorum in exilium deportatus, tandem respuit. Sed in plerisque locis punire delicta non audebant Patres, ne exacerbatos omnino perderent. Omnia itaque turbulenta erant, depopulationis metu, & suspicionum veneno plerorumque animis aut corruptis, aut abalienatis.

CAPUT

VIII.

*Gesta apud
Urvaicenses
narrantur.*

*Caafapami-
nienses &
Caaroenses
ad Paranam
oppidum
aedificant.*

*Baptizato-
rum nume-
rus.*

Nec quietius jisdem de causis in Urvaicensis Provinciae finibus agebatur. Caafapaminenses, qui metu belli concussi ad Paranam concesserant; depositâ patriæ repetendæ spe, tertio ab Itapuanano oppido lapide, ad littus Paranæ templo & ædibus Itapuanorum ope ædificatis, novam sedem, retento Purificationis Virginæ titulo, posuere. Caaroenses eadem de causâ, Lauretanis & Ignatianis Neophytis auxiliantibus, eodem in littore novi etiam oppidi fundamenta jecere. Caafapaguaquenses, Caapiensesque, continuatis tumultibus magna ex parte disparati, & à Mamalucis diminuti, negotium Patribus facescivèrè: quorum præcipua cura erat in continendis fovendisque destructorum oppidorum in prima depopulatione reliquis, plerorumque animis amore patriæ, & exilii servitutisque metu ita diversâ tractis, trahentibusve. Inter has tamen turbas multi Barbari ad partes Christi accedebant, constatque ex authenticis libris in Piratinienſi oppido ducentos & octodecim; in Sancti Xaverii colonia duos supra ducentos; apud Ibitiraquanos centum & septuaginta; apud Mbororecenses centum & quinque; apud Iguafuanos centum & quinquaginta; ex Caaroensibus octingentos & viginti octo; ex Araricanis quingentos & septuaginta octo; in Sancti Michaelis colonia trecentos & octoginta quatuor; in Sancti Josephi templo trecentos & septuaginta; ex Theresianis septingentos & nonaginta; ex Itapuanis centum & quindecim; ex Caafapaminensibus nonaginta novem; ex Sanctorum Cosmæ & Damiani incolis plures admodum, & ex aliis oppidis, præsertim ex transmigrantibus, ingenti numero ab Sociis fuisse baptizatos.

CAPUT

IX.

*Nicolaus
Enartius
moritur &
laudatur.*

*Nicolai
Enartii pa-
tria.*

Hic etiam annus Itatinensî provincie maximè luctuosus fuit, tum ob Mamalucorum invasiones, oppida ab Societate facta etiam infestantium; tum ob elatum Nicolaum Enartium, hominem Apostolicis functionibus aptissimum. Is solus, uti in superioris anni rebus narratum est, post mortem Didaci Rançonierii, apud Itatinenses centum ab Assumptionis urbe leucis abjunctos, è gravi morbo convalescens remanserat, inque eum viribus defectum incubuerat duarum coloniarum onus, adeò ponderosum, ut sub illo fatiscens, antequàm è Paraquaria rediret Justus Vansurkius, sine Sacerdotis & Sacramentorum subsidiis occuberit. Certum est nullum illo melius in hac provincia Xaverianam mortem adumbrasse. Ob quam mortem, & singulares planè virtutes, commendationem apud posteros amplissimam meretur: sed more meo tanti hominis laudes ad pauca capita restringam. Nicolaus Enartius Tulli in Lotharingia nobilissimis parentibus natus, ubi primam pueri-

tiam